

LEGE
pentru modificarea și completarea
Legii nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii, republicată

Parlamentul României adoptă prezenta lege

Art. I - Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 283 din data de 21 iunie 1999 și republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 740 din data de 10 octombrie 2002, se modifică și se completează, după cum urmează:

1. Alineatul (2) al articolului 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Inspecția Muncii are personalitate juridică și este finanțată integral de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.”

2. Articolul 4 se completează cu un nou alineat, alineatul (3), care va avea următorul cuprins:

„(3) Statutul inspectorului de muncă și inspectorului social va fi reglementat prin lege”.

3. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5 - (1) Inspecția Muncii are următoarele atribuții generale:

- a) controlul aplicării prevederilor legale, generale și speciale, în domeniul relațiilor de muncă, al securității și sănătății în muncă și al supravegherii pieței produselor pentru care a fost desemnată prin acte normative;
- b) furnizarea de informații angajatorilor și salariaților cu privire la mijloacele de aplicare a prevederilor legale în domeniile de competență;
- c) controlul aplicării prevederilor legale din domeniile asistenței sociale, privind prevenirea, limitarea sau înlăturarea efectelor temporare ori permanente ale unor situații care pot genera marginalizarea sau excluderea socială a persoanei, familiei, grupurilor ori comunităților;
- d) informarea autorităților competente cu privire la neconformitățile constatate în aplicarea dispozițiilor legale în vigoare.

(2) Inspecția Muncii poate iniția propuneri pentru îmbunătățirea cadrului legislativ din domeniile de activitate, pe care le înaintează MMFPS.”

4. După articolul 5 se introduc două noi articole, articolele 5¹ și 5², cu următorul cuprins:

„Art. 5¹ - Inspecția Muncii îndeplinește următoarele funcții generale:

- a) de autoritate de stat, prin care se asigură exercitarea controlului aplicării unitare și respectării reglementărilor în domeniile sale de activitate, precum și funcționarea inspectoratelor teritoriale de muncă și a altor unități subordonate;
- b) de comunicare, prin care se asigură schimbul de informații cu autoritățile administrației publice centrale și locale și cu persoanele fizice și juridice supuse activității de control, informarea acestora și a cetățenilor asupra modului cum se respectă și se aplică prevederile legislației din domeniile de competență;
- c) de reprezentare, prin care se asigură, în numele statului român și al Guvernului României, reprezentarea pe plan intern și extern în domeniile sale de activitate;
- d) de formare, prin care realizează pregătirea și perfecționarea profesională a personalului propriu, precum și a altor persoane, în condițiile legii;
- e) de cooperare, prin care asigură desfășurarea de acțiuni în comun, pe plan intern și internațional, în domeniile de competență;
- f) de administrare, prin care se asigură gestionarea bunurilor din domeniul public, respectiv, privat al statului, ori, după caz, al unităților administrativ teritoriale pe care le are în administrare sau în folosință, gestionarea fondurilor alocate a mijloacelor fixe și obiectelor de inventar din dotare, achiziționarea de bunuri și servicii în condițiile legii, precum și organizarea și gestionarea sistemelor informatice necesare activităților proprii.

Art.5² În domeniul asistenței sociale, Inspekția Muncii are următoarele funcții specifice:

- a) de control, prin care se realizează verificarea respectării drepturilor sociale ale cetățenilor și a prevederilor legale în domeniu, a modului de asigurare, administrare și gestionare a prestațiilor și serviciilor sociale și a fondurilor destinate asistenței sociale, precu și a performanței furnizorilor și a calității serviciilor sociale;
- b) de consiliere, prin care se acordă salariaților, angajatorilor, autorităților administrației publice centrale și locale și persoanelor fizice și juridice, publice și private, îndrumări și recomandări privind perfecționarea, îmbunătățirea activității, prevenirea faptelor de încălcare a legislației în vigoare din domeniul asistenței sociale.

5. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6 - (1) Inspekția Muncii are următoarele atribuții specifice:

A. În domeniul relațiilor de muncă:

- a) controlează aplicarea reglementărilor legale, generale și speciale, cu privire la încheierea, executarea, modificarea, suspendarea și încetarea contractelor individuale de muncă;
- b) controlează respectarea clauzelor cuprinse în contractele colective de muncă aplicabile și în contractele individuale de muncă;
- c) controlează stabilirea și acordarea drepturilor cuvenite salariaților ce decurg din lege, din contractul colectiv de muncă aplicabil și din contractele individuale de muncă;
- d) controlează aplicarea măsurilor de respectare a egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați ;
- e) asigură la nivel național evidența a muncii prestate în baza contractelor individuale de muncă prin registrul general de evidență al salariaților;

f) efectuează controale în vederea depistării muncii nedeclarate autorităților publice.

B. În domeniul securității și sănătății în muncă:

- a) controlează aplicarea prevederilor legale referitoare la securitatea și sănătatea în muncă;
- b) cercetează evenimentele conform competențelor, avizează cercetarea, stabilește sau confirmă caracterul accidentelor, colaborează cu instituțiile implicate în ceea ce privește evidența și raportarea accidentelor de muncă și a bolilor profesionale;
- c) controlează activitatea de instruire, informare și consultare a salariaților și furnizează informații în vederea îmbunătățirii acesteia;
- d) autorizează funcționarea din punct de vedere al securității și sănătății în muncă a persoanelor juridice și fizice și retrage sau poate propune retragerea autorizării, în condițiile legii;
- e) analizează activitatea serviciilor externe de prevenire și protecție și propune Comisiei de abilitare a serviciilor de prevenire și protecție și de avizare a documentațiilor cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă retragerea abilitării, după caz;
- f) eliberează avize și autorizații conform competențelor stabilite prin actele normative aplicabile;
- g) dispune sistarea activității la locurile de muncă și/sau scoaterea din funcțiune a echipamentelor de muncă atunci când constată faptul că, nerespectarea cerințelor legale în domeniul securității și sănătății în muncă poate genera evenimente cu consecințe grave ;
- h) dispune efectuarea de măsurători, determinări, expertize și studii științifice pentru prevenirea unor evenimente sau pentru stabilirea cauzelor evenimentelor produse, precum și verificarea, prin organisme abilitate, a încadrării nivelului noxelor profesionale în limite admisibile la locurile de muncă, cheltuielile fiind suportate de către angajator;
- i) controlează, coordonează și îndrumă metodologic aplicarea unitară a legislației în domeniul securității și sănătății în muncă;
- j) controlează, coordonează și îndrumă metodologic aplicarea prevederilor convențiilor Organizației Internaționale a Muncii și ale legislației europene în domeniul securității și sănătății în muncă.

C. În domeniul supravegherii pieței:

- a) controlează conform atribuțiilor stabilite de legislația în vigoare, respectarea prevederilor legale referitoare la introducerea pe piața a produselor pentru care desfășoară acțiuni de supraveghere a pieței, conform desemnării prin acte normative;
- b) elaborează, pune în aplicare și actualizează periodic programe sectoriale specifice, referitoare la sectoarele în care desfășoară acțiuni de supraveghere a pieței;
- c) restricționează prin măsurile legale stabilite de legislația în vigoare comercializarea produselor neconforme și dispune măsurile pentru eliminarea neconformităților constatate;
- d) atenționează utilizatorii cu privire la riscurile de accidentare identificate la produsele din domeniul de competență și cooperează cu operatorii economici pentru prevenirea sau reducerea acestora;

- e) identifică produsele care prezintă suspiciuni de neconformitate, prelevează probe și efectuează încercări, în limitele bugetului aprobat pentru finanțarea acestei activități;
- f) furnizează informații organismelor de supraveghere din statele membre ale Uniunii Europene cu privire la produsele care prezintă riscuri și colaborează cu acestea la realizarea programelor de supraveghere a pieței la nivel comunitar;
- g) colaborează cu autoritățile competente naționale și din cadrul Uniunii Europene în toate problemele de supraveghere a pieței, inclusiv în ceea ce privește notificarea clauzei de salvagardare în cazul produselor neconforme;
- h) colaborează cu autoritățile vamale și alte organisme responsabile cu controalele la frontiere în vederea schimbului de informații cu privire la produsele ce prezintă riscuri în utilizare.

D. În domeniul asistenței sociale:

- a) inspectează modul în care sunt respectate prevederile legale privind stabilirea, acordarea și promovarea drepturilor sociale ale cetățenilor de către autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și de către alte persoane fizice și juridice, publice și private;
- b) inspectează modul în care sunt respectate prevederile legale referitoare la administrarea fondurilor pentru plata drepturilor sociale, precum și a celor alocate pentru susținerea și dezvoltarea serviciilor sociale, a proiectelor, programelor și politicilor din domeniu;
- c) desfășoară activități de investigare socială derivate din rezultatele controlului și formulează propuneri de îmbunătățire a activității, organizării și a metodei de acordare a prestațiilor și serviciilor sociale;
- d) inspectează furnizorii de servicii sociale publici și privați din punct de vedere al eficienței și performanței acestora în îndeplinirea obiectivelor stabilite în conformitate cu standardele de calitate și de cost, conform reglementărilor legale;
- e) înregistrează, centralizează și sintetizează informațiile referitoare la furnizorii de servicii sociale și la serviciile sociale acordate de către aceștia și gestionează Registrul electronic unic al serviciilor sociale;
- f) controlează, evaluează și monitorizează respectarea prevederilor legale în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor de acordare a acreditării furnizorilor de servicii sociale și serviciilor furnizate de acestea;
- g) în cazul în care constată neconformități în funcționare, solicită comisiilor de acreditare retragerea acreditării și urmărește îndeplinirea măsurilor dispuse;
- h) solicită furnizorului de servicii și sau autorităților competente suspendarea sau încetarea temporară sau definitivă a serviciului social în cazul încălcării grave a prevederilor legale în domeniu și urmărește îndeplinirea măsurilor dispuse;
- i) sesizează autoritățile competente cu privire la neconformitățile constatate în aplicarea dispozițiilor legale, care exced atribuțiilor proprii;
- j) constată și aplică sancțiuni contravenționale prevăzute în toate actele normative care reglementează domeniile de competență;
- k) urmărește aplicarea și respectarea politicilor în domeniul asistenței sociale;
- l) controlează modul de administrare, gestionare și realizare a tuturor programelor și proiectelor din domeniul asistenței sociale;

- m) evaluează strategiile de promovare a asistenței sociale a persoanelor și grupurilor defavorizate;
- n) identifică și evaluează practicile instituționale în managementul problematicii asistenței sociale la nivel local;
- o) inspectează modul de îndeplinire a prevederilor legale privind combaterea marginalizării sociale;
- p) inspectează activitatea autorităților, organismelor și comisiilor interdepartamentale care dispun măsuri de protecție a persoanelor care fac parte din categoriile supuse situațiilor de risc social;
- r) evaluează impactul politicilor și procedurilor publice implementate în domeniul asistenței sociale, în vederea stabilirii de diagnostice și elaborării de propuneri și recomandări de îmbunătățire a cadrului legal și instituțional, precum și de eficientizare a alocărilor bugetare necesare promovării asistenței sociale;

(2) Misiunile Inspecției Muncii în domeniul asistenței sociale se efectuează în baza ordinului de misiune scris, emis de inspectorul general de stat

(3) Inspecția Muncii îndeplinește și alte atribuții stabilite în responsabilitatea sa potrivit legislației în vigoare.

(4) Pentru îndeplinirea atribuțiilor stabilite prin lege, autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și instituțiile afilate în subordinea, coordonarea sau sub autoritatea acestora, au obligația de a pune la dispoziția Inspecției Muncii și inspectoratelor teritoriale de muncă, la solicitarea acestora, informațiile și documentele necesare, în mod operativ și gratuit.”

6. După articolul 6, se introduce un nou articol, articolul 6¹, cu următorul conținut:

Art. 6¹ - Misiunile Inspecției Muncii în domeniul asistenței sociale au la bază următoarele principii și valori:

- a) respectarea drepturilor sociale ale cetățenilor;
- b) transparența și responsabilitatea publică;
- c) flexibilitatea și abordarea globală;
- d) promovarea diversității, creativității, concurenței și competitivității;
- e) gestionarea eficientă a resurselor umane și materiale.”

7. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7 - (1) Inspecția Muncii poate să presteze servicii, contra cost, în condițiile legii.

(2) Contravaloarea serviciilor prestate se suportă de către beneficiarii acestora și constituie venituri la bugetul de stat.

(3) Serviciile pentru care se percep tarife, precum și cuantumul acestora, se stabilesc prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale.”

8. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8 - În realizarea atribuțiilor sale, Inspecția Muncii cooperează, pe plan național și internațional, pe bază de protocoale, acorduri și memorandumuri, cu instituții similare, cu inspecții din alte domenii, instituții publice sau private, cu organizații ale partenerilor sociali și cu orice alte organizații care sunt constituite și funcționează potrivit legii.”

9. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9 - Ministerul Apărării Naționale, structurile militare și structurile în care își desfășoară activitatea funcționari publici cu statut special din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, Administrația Națională a Penitenciarelor din cadrul Ministerului Justiției și Libertăților Cetățenești, Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Protecție și Pază, Serviciul de Telecomunicații Speciale, precum și Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare organizează activitățile de inspecție a muncii prin servicii proprii de specialitate, care au competență exclusivă numai pentru structurile respective.”

10. Articolul 10 se modifică și se completează și va avea următorul cuprins:

„Art. 10 - (1) Inspecția Muncii este condusă de un inspector general de stat.

(2) În exercitarea atribuțiilor de conducere inspectorul general de stat este ajutat de 2 inspectori generali de stat adjuncți.

(3) Funcțiile de inspector general de stat și inspector general de stat adjunct sunt funcții publice de conducere specifice, asimilate din punct de vedere al drepturilor salariale cu directorul general și directorul general adjunct din minister.

(4) Inspectorul general de stat și inspectorii generali de stat adjuncți au calitatea de inspector de muncă sau inspector social, după caz, și pot exercita activități de control și inspecție pe întreg teritoriul țării.

(5) Inspectorul general de stat și inspectorii generali de stat adjuncți sunt numiți prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale.

(6) Inspectorul general de stat este ordonator secundar de credite.

(7) În exercitarea atribuțiilor sale, inspectorul general de stat emite decizii cu caracter individual, ordine de misiune, metodologii și instrucți în domeniile de activitate ale Inspecției Muncii.

(8) Inspectoratele teritoriale de muncă sunt conduse de câte un inspector șef pe probleme de muncă și sociale care este ordonator terțiar de credite.

(9) Atribuțiile inspectorului general de stat și ale inspectorilor generali de stat adjuncți sunt stabilite prin Regulamentul de Organizare și Funcționare al Inspecției Muncii, aprobat prin hotărâre a Guvernului.

(10) În vederea cercetării faptelor care constituie obiect al sesizărilor privind încălcarea prevederilor legale, precum și a regulamentelor, metodologiilor ori a altor norme interne de lucru, de către inspectorii de muncă și inspectorii sociali, în cadrul Inspecției Muncii se organizează Corpul de control al calității inspecției, ale cărui atribuții se stabilesc prin Regulamentul propriu de Organizare și Funcționare al Inspecției Muncii, aprobat prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale.

11. Articolul 11 se modifică și se completează și va avea următorul cuprins:

„Art. 11 - (1) Inspectorii șef pe probleme de muncă și sociale sunt numiți prin decizie a inspectorului general de stat, cu avizul ministrului muncii, familiei și protecției sociale, în condițiile legii.

(2) În exercitarea atribuțiilor de conducere din domeniile relații de muncă, securitate și sănătate în muncă, asistență socială, inspectorul șef pe probleme de muncă și sociale, are în subordine doi inspectori șefi adjuncți pe probleme de muncă și sociale, numiți prin

decizie a inspectorului general de stat, cu avizul ministrului muncii, familiei și protecției sociale.

3) Funcțiile de inspector șef pe probleme de muncă și sociale, și inspector șef adjunct pe probleme de muncă și sociale, sunt funcții publice de conducere specifice, asimilate din punct de vedere al drepturilor salariale cu directorul și directorul adjunct din cadrul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor.”.

12. Articolul 12 se modifică și se completează și va avea următorul cuprins:

„Art. 12 - (1) Personalul Inspecției Muncii și al inspectoratelor teritoriale de muncă este alcătuit din funcționari publici cu statut special - inspectori de muncă și inspectori sociali, alți funcționari publici și personal contractual.

(2) În exercitarea atribuțiilor și responsabilităților cu caracter specific Inspecției Muncii se instituie funcțiile de inspector de muncă și inspector social, în cadrul categoriei funcțiilor publice specifice cu statut special.

(3) Inspectorii de muncă și inspectorii sociali beneficiază de stabilitate în funcție și independență față de orice schimbare guvernamentală și influență neprevăzută din afară.

(4) Raporturile de serviciu ale funcționarilor publici de conducere și de execuție se suspendă de drept în situația în care aceștia sunt aleși sau numiți temporar în alte funcții, inclusiv de demnitate publică.

(5) Inspectorilor de muncă, inspectorilor sociali, funcționarilor publici și celorlalte categorii de personal din cadrul Inspecției Muncii și al inspectoratelor teritoriale de muncă li se asigură măsuri speciale de protecție împotriva amenințărilor, violențelor sau a oricăror fapte care îi pun în pericol pe ei, familiile și/sau bunurile lor, precum și rambursarea tuturor cheltuielilor pentru daunele suferite în exercitarea atribuțiilor.

(6) Măsurile speciale de protecție, condițiile și modul de realizare al acestora se stabilesc prin Regulamentul de Organizare și Funcționare al Inspecției Muncii.”

(7) Personalul Inspecției Muncii și al inspectoratelor teritoriale de muncă beneficiază de sprijin financiar din partea instituției, prin suportarea sumelor necesare asigurării asistenței juridice în condițiile stabilite prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale, în cazurile în care actele și faptele îndeplinite în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, în limitele și cu respectarea prevederilor legale, fac obiectul unor proceduri judiciare.”

13. Articolul 13 se modifică și se completează și va avea următorul cuprins:

„Art. 13 - (1) Numărul maxim de posturi pentru aparatul propriu al Inspecției Muncii și al inspectoratelor teritoriale de muncă se stabilește prin Regulamentul de Organizare și Funcționare al Inspecției Muncii, ținând cont de:

a) numărul, natura, importanța și situația întreprinderilor supuse controlului;

b) numărul și diversitatea categoriilor de salariați care muncesc în aceste întreprinderi;

c) numărul și complexitatea dispozițiilor legale a căror aplicare trebuie să fie asigurată;

d) mijloacele materiale de executare a sarcinilor puse la dispoziția inspectorilor;

e) condițiile practice în care urmează să se efectueze controalele pentru a da rezultatele scontate.

(2) Structura organizatorică și statul de funcții ale aparatului propriu al Inspecției Muncii și al inspectoratelor teritoriale de muncă, precum și repartizarea numărului de posturi la inspectoratele teritoriale de muncă se aprobă prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale”.

14. Articolul 14 se modifică și se completează și va avea următorul cuprins:

„Art. 14 - Drepturile salariale ale personalului încadrat la Inspecția Muncii se acordă astfel:

a) pentru Inspecția Muncii, potrivit prevederilor legale aplicabile aparatului propriu al Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale;

b) pentru inspectoratele teritoriale de muncă, potrivit prevederilor legale aplicabile serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor.”

**15. Titlul CAPITOLULUI IV se modifică și va avea următorul cuprins:
„CAPITOLUL IV - Inspectorul de muncă și inspectorul social”**

16. Articolul 16 se modifică și se completează și va avea următorul cuprins:

„Art. 16 - (1) Inspectorii de muncă și inspectorii sociali sunt funcționari publici, în cadrul funcțiilor publice specifice cu statut special.

(2) Pot fi inspectori de muncă persoanele cu studii universitare de licență absolvite cu diplomă, respectiv studii superioare de lungă durată absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă în domeniile fundamentale: științe inginerești, științe agricole și silvice, științe juridice, științe economice, sau în următoarele specializări: sociologie, psihologie, medicină și administrație publică.

(3) Pot fi inspectori sociali persoanele cu studii universitare de licență absolvite cu diplomă, respectiv studii superioare de lungă durată absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă în domeniile fundamentale: științe inginerești, științe agricole și silvice, științe juridice, științe economice, științe socio-umane sau în următoarele specializări: asistență socială, sociologie, psihologie, medicină și administrație publică.”

17. Articolul 17 se modifică și se completează și va avea următorul cuprins:

„Art. 17 - Selectarea, recrutarea, pregătirea și numirea în funcții a inspectorilor de muncă și a inspectorilor sociali se fac potrivit legislației din domeniul funcției publice și a altor reglementări specifice.”

18. Articolul 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 18 - Inspectorii de muncă sunt obligați:

a) să nu aibă nici un interes, direct sau indirect, de orice natură ar fi acesta, în unitățile care se află sub incidența controlului lor;

b) să nu dezvăluie secretele de fabricație sau de comerț și, în general, procedeele de exploatare de care iau cunoștință în exercitarea funcțiilor lor, atât pe durata existenței raporturilor de serviciu, cât și timp de 2 ani după data încetării acestora;

c) să păstreze confidențialitatea asupra identității persoanei care semnalează nerespectarea prevederilor legale în domeniul reglementat de prezenta lege și să nu

dezvăluie angajatorului ori prepușilor săi faptul că efectuează controlul ca urmare a unei sesizări.”

19. Articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 19 - (1) Inspectorii de muncă, purtând asupra lor legitimația care atestă funcția pe care o îndeplinesc în exercitarea atribuțiilor stabilite prin lege, au următoarele drepturi:

a) să aibă acces liber, permanent și fără înștiințare prealabilă, la orice oră din zi și din noapte, în sediul oricărui angajator, persoană fizică sau juridică și în orice loc unde are motive temeinice să efectueze controlul sau cercetarea de evenimente;

b) să identifice, pe baza actelor care dovedesc identitatea, persoanele aflate în locurile de muncă sau în alte locuri supuse controlului sau cercetării evenimentelor;

c) să solicite angajatorului sau reprezentantului legal al acestuia, precum și salariaților, singuri sau în prezența martorilor, documentele și informațiile necesare pentru realizarea controlului sau pentru efectuarea cercetării evenimentelor;

d) să ridice, de la entitatea controlată, orice document care are legătură cu controlul efectuat sau cu cercetarea evenimentului, eliberând o dovadă în acest sens;

e) să facă fotografii, să înregistreze audio-video, să ia declarații scrise, singuri sau în prezența martorilor, salariaților, angajatorilor și/sau, după caz, reprezentanților legali ai acestora, precum și altor persoane care pot da informații cu privire la obiectul controlului efectuat sau al evenimentului cercetat;

f) să preleveze și să ridice, în vederea efectuării de analize în laboratoare specializate sau administrării de probe, mostre de produse, materiale ori substanțe fabricate, utilizate, depozitate, manipulate și să înștiințeze deținătorul sau angajatorul despre aceasta;

g) să dispună angajatorului măsuri în vederea remedierii într-un timp determinat a neconformităților constatate;

h) să constate contravenții și să aplice măsurile de sancționare prevăzute de legislația în vigoare;

i) să sesizeze organele de urmărire penală cu privire la cazurile sau la situațiile de încălcare a dispozițiilor legale în domeniu, când există indicii de săvârșire a unei infracțiuni

i) să dispună angajatorului efectuarea de măsurători, determinări, expertize și studii științifice pentru prevenirea unor evenimente sau pentru stabilirea cauzelor evenimentelor produse, precum și verificarea, prin organisme abilitate, a încadrării nivelului noxelor profesionale în limite admisibile la locurile de muncă;

j) să solicite și să primească necondiționat sprijin de la autorități și instituții de ordine publică și protecție, după caz, în desfășurarea controlului, respectiv a misiunilor de inspecție;

k) să preleveze mostrele necesare din produse pentru care desfășoară acțiuni de supraveghere a pieței, iar în cazul în care consideră necesar, pot dispune distrugerea sau scoaterea din uz a produselor care prezintă un risc grav;

l) să dispună interzicerea, restricționarea, retragerea unui produs pe piață sau rechemarea acestuia, cu precizarea motivelor care stau la baza acestei decizii”.

20. După articolul 19 se introduc cinci noi articole, articolele 19¹ – 19⁵, cu următorul cuprins:

„Art.19¹ - (1) Constatările rezultate în urma controalelor și a cercetării evenimentelor, precum și măsurile dispuse de către inspectorii de muncă sunt consemnate de către aceștia în procese verbale al căror model se aprobă prin decizie a inspectorului general de stat.

(2) Contestațiile formulate împotriva proceselor verbale de control încheiate de inspectorii de muncă sunt soluționate de instanțele de contencios administrativ competente potrivit legii.

(3) Contestațiile formulate împotriva proceselor verbale de contravenție sunt soluționate potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare;

(4) Constatările rezultate în urma activităților de inspecție socială, precum și măsurile dispuse de inspectorii sociali sunt consemnate de aceștia în rapoartele de inspecție sau în procesele-verbale de contravenție, după caz al căror model se aprobă prin decizie a inspectorului general de stat.

(5) Contestațiile formulate împotriva proceselor verbale de contravenție încheiate de inspectorii de sociali sunt soluționate, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr.2/2001 de către judecătorii.”.

Art. 19² - Inspectorii sociali, sunt obligați:

a) să nu aibă interese directe sau indirecte, de orice natură ar fi acestea, față de autoritățile administrației publice centrale și locale ori față de persoanele fizice sau juridice, publice ori private, supuse controlului;

b) să nu dețină calitatea de asociat sau de membru în organele de conducere, administrare sau control la persoanele fizice sau juridice, publice ori private, supuse controlului;

c) să păstreze, în afara rapoartelor de serviciu, confidențialitatea, discreția profesională și regulile deontologice ale funcției publice;

d) să înștiințeze fără întârziere autoritățile și instituțiile competente dacă, în perioada derulării misiunii de inspecție, constată delictе ori abateri grave în respectarea legii, care atrag răspunderea juridică.

e) să decidă asupra măsurilor de sancționare și asupra perioadei în care abaterile constatate trebuie remediate.

Art. 19³ - Inspectorii sociali, purtând asupra lor legitimația care atestă funcția pe care o îndeplinesc în exercitarea atribuțiilor stabilite prin lege, au următoarele drepturi:

a) să aibă acces liber, permanent și fără înștiințare prealabilă, la orice oră din zi și din noapte, după caz, în sediul autorităților administrației publice centrale și locale ori al persoanei fizice sau juridice, publice ori private, cu atribuții în domeniu, și/sau în orice alt loc în care aceștia își desfășoară activitatea;

b) să solicite autorităților administrației publice centrale și locale ori persoanei fizice sau juridice, publice ori private, toate documentele și informațiile necesare pentru realizarea inspecției, în limitele prevăzute de lege;

c) să aibă acces la bazele de date informatice ale organismelor inspectate, în condițiile legii;

d) să ceară informații de la orice persoană și despre orice problemă care constituie obiectul inspecției și să solicite orice documentație pe care o consideră necesară pentru realizarea rapoartelor de inspecție, în condițiile legii;

e) să sesizeze organele de urmărire penală cu privire la cazurile sau la situațiile de încălcare a dispozițiilor legale în domeniu, când există indicii de săvârșire a unei infracțiuni;

f) să dispună măsuri în vederea remedierii într-un timp determinat a neconformităților constatate;

g) să constate contravenții și să aplice măsurile de sancționare prevăzute de legislația în vigoare;

h) să solicite aplicarea măsurilor constând în încetarea sau suspendarea temporară sau definitivă a activității unităților care acordă servicii sociale ori, după caz, retragerea acreditării furnizorilor de servicii sociale, în condițiile legii;

i) să solicite sistarea acordării plății prestațiilor sociale și altor drepturi de asistență socială, precum și a derulării de programe și proiecte în domeniu, în cazul în care constată cazuri de fraude prin aplicarea incorectă a prevederilor legale cu privire la administrarea și utilizarea fondurilor din sistem;

j) să dispună măsuri de recuperare a prejudiciilor constatate;

k) să propună autorităților competente sau organismelor abilitate prin lege măsuri de sancționare a persoanelor vinovate, conform legii, în cazul faptelor grave care pun în pericol viața și siguranța beneficiarilor de servicii sociale;

l) să ridice, de la entitatea controlată, orice document care are legătură cu misiunea de inspecție, eliberând o dovadă în acest sens;

m) să facă fotografii, să înregistreze audio-video, să ia declarații scrise, singuri sau în prezența martorilor, personalului entităților inspectate, beneficiarilor și/sau, după caz, reprezentanților legali ai acestora, precum și altor persoane care pot da informații cu privire la obiectul misiunii de inspecție;

n) să solicite și să primească necondiționat sprijin de la autorități și instituții de ordine publică și protecție, după caz, în desfășurarea misiunilor de inspecție.

Art. 19⁴ – Persoanele fizice sau juridice, publice ori private, controlate au obligația de a pune la dispoziția inspectorilor de muncă și inspectorilor sociali documentele și informațiile solicitate de către aceștia, necesare controlului sau cercetării evenimentului.

Art. 19⁵ - Inspectorii de muncă și inspectorii sociali își pot desfășura activitatea de control pe tot teritoriul țării, indiferent de locul de muncă în care își desfășoară activitatea în mod curent, în baza deciziei sau a ordinului de misiune, emise de inspectorul general de stat.”

21. Articolul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20 - Obstrucționarea în orice mod a inspectorilor de muncă, de către angajatorul persoană fizică sau juridică, să exercite, total sau parțial, controlul și să efectueze cercetarea evenimentelor potrivit prevederilor legale, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei.”

22. Articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21 - Neîndeplinirea de către angajator a măsurilor obligatorii dispuse de inspectorul de muncă, la termenele stabilite de acesta, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 30.000 lei la 100.000 lei”.

23. Articolul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 22 - Constatarea și sancționarea contravențiilor prevăzute la art. 20 și 21 se fac de către inspectorii de muncă.”

24. După articolul 22 se introduc două noi articole, articolele 22¹ și 22², cu următorul cuprins:

„Art. 22¹ - (1) Obstrucționarea în orice mod de către autoritățile administrației publice centrale sau locale ori de către persoanele fizice sau juridice, publice ori private, a inspectorilor sociali să își exercite atribuțiile în limitele prevăzute din prezenta lege constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei.

(2) Constatarea și sancționarea contravenției prevăzute la alin. (1) se fac de către inspectorii sociali.

Art. 22² - Prevederile referitoare la contravenții se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția prevederilor contrare prevăzute de prezenta lege”.

25. Articolul 23 și 24 se abrogă.

26. Articolul 26 se abrogă .

27. Articolul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28 - Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

- a) Ordonanța de urgență a Guvernului nr.130/2006 privind Inspekția Socială, aprobată cu modificări prin Legea nr.211/2007;
- b) Hotărârea Guvernului nr.1059/2007 privind aprobarea Regulamentului de Organizare și Funcționare a Inspekției Sociale;
- c) Art. 8 din Legea nr.130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă, republicată;
- d) Art. 39 alin. (3) din Legea nr. 319/2006 a securității și sănătății în muncă;
- e) Art. 62 alin.(2) și alin. (3) din Legea nr.346/2002, republicată, privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale.
- f) orice alte dispoziții contrare prezentei legi”.

Art. II - Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe legi, sintagma „Ministerul Muncii și Solidarității Sociale” se înlocuiește cu sintagma „Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale.”